

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Februárius' 11 dikén, 1825.

Nagy Britannia.

Londonban közönségesen kezdett vala az a' hír szárnyalni, hogy az Anglus fegyveres nép' száma 10—15 ezer emberrel neveltetni fogna: hanem a' Londoni Kurir Jan. 20-dikán már nem mint hírt, hanem mint valóságot meghatározott kifejezések által megújítja azt, hogy Angliának szárazai sergei meg fognak számosabbittatni: — „Bizonyos dolog, így szoll ezen Ujság, hogy Országlószékünk ezen dologban foglalatoskodik. Mint halljuk legalább 15 ezer emberekkel fogja nevelni a' lábönálló katonaság' számát, de a' melly nevekedésből 5000 emberek Napkeleti Indiába küldtetnek.

A' Birmánokkal való hadakozásról hiteles tudósítások érkeztek Londonba: de semmi fontos új hadi történetek nem fordultak elé. R a n g u h n városát még birták az Anglusok, de nem tettek onnét semmi további előre való mozdulást. Arról ugyan tudósítatva voltak az Anglus sergek, hogy a' Birmán Princzek közzül egyik R a n g u h n szomszédságába 20 ezer emberekkel megérkezett 's abba foglalatoskodik, hogy a' népet fellázaszassa, 's annak segedelmével az Anglusokra reájok ütven őket a' nevezett városból elkergesse: hanem ezek nem annyira a' Birmánoktól félték, mint az ott uralkodó 's az emberekben szörnyű nagy elbádjadást okozó hidegleléstől. C a l k u t t á b a n mind nagyobb nagyobb erőre kezdett kapni az a' vélekedés, hogy az Anglus vezéréknek nem R a n g u h n városánál kellett volna kezdeni a' Bir-

mánok ellen való hadakozást, erre néve már most Bengalának éppen tulsó vagy napkeleti határait akarják azt által tenni, a' melly végre a' Ganges' torkánál Chittagong mellett gyűjtenek egy számos serget össze, 's onnét akarnak a' fő Anglus vezérnek kormányozása alatt az A r a k a n nevű tartományra beütni, melly tartomány hasonlóképpen a' A v a i Király birtokai közzé tartozik, mint a' Birmánolt' tartománya.

Bombayból egy Anglus ujságíró tavalay vissza küldött az ott-lévő Országlószék, azért, hogy ellene veszedelmes tudományoknak elterjesztésén iparkodott a' napkeleti Indiai vidékeken. Nem régen ismét hasonló történt F a i r nevű Ujságíróval B o m b a y b a n. Ezt azért küldötték vissza Európába, hogy az ott lévő fő ítélszéknek valamelly ülésében tett határozásáról elfacsart értelmű tudósítást adott-ki.

Az Anglus Országlószék nem soká egy 24 ágyus hajót küld-el tudományos vizsgálódások végett a' Csendes Oczeánusnak északi és déli részein találtató számos szigetekhez.

Az E s s e x i Grófságban W o o f o r d b a n illy nevezetes dolog történt: — C a v e E r s é b e t h nevű 19 esztendő s leányzó F o r e s t úrnak szolgálatjában lévén, lábainak megnedvesülése után történt nagy meghülése miatt hideglelésbe esett, 's néhány napok mulva, úgy látszott, hogy meghalt, 's halála után a' halott-néző is

oda hivatott, 's a' halottat valóságosan meghaltak lenni esmerte. A' léány 's annya is tudósított a' történetről, 's a' temetésre behivatott. Szerencsére Forest úr, mint hogy a' léány nálla magát igen jól viselte volt, neki szép temetést akart tartatni, 's azért ezt a' következő vasárnapra halasztotta. A' halott' annya 's egyéb rokonai 's esmerősei már össze gyülekeztek vala, 's már a' koporsó fedelét előttök éppen lesröfolni akarták, midőn valaki valamely szokatlan elevenséget vett észre a' léány ábrázatján; jobban szemügyre veszik a' dolgot 's látják hogy teslének egyéb részein sincs meg az a' változás, a' melynek ennyi ideig lett halva fekvés után meg kellene lenni. Azonnal kéz-orvost hívtak, ez a' léányt haladék nélkül meleg ferdőbe tette 's egyéb illy eselben használható rendeléseket is megtett, 's fáradozásai legörvendesebb kiemelttel koronáztattak-meg. A' léány nem soká' beszélteni 's felgyógyulni kezdett, 's lehet képzelni, melly nagy öröme váltott által a' temetési szomorkodás és sírákozás.

Londonban az énekes játékosok' théátrómán Henry János nevű tréfas ember jelent-meg, a' ki magát Napoleon' Dobos Májorjának nevezi, 's tizenöt fele hangú Dobot téven elé, ezekkel adott Concertet. A' férjfiak meglehetősen tapsoltak neki, hanem az aszszony-személyek nem szerették a' muzsikáját; azt mondván, hogy igen lármás.

Dublinban a' théátrómán Jan. 22-én egy Néző, a' ki, mint hogy párnával bélelt lozeiban volt, nem lehetett alacsony ember, a' játék alatt úgy viselte magát, hogy jobban magára vonta a' közönség' figyelmét, mint magok a' jádók. A' játék' czi-

me o' volt: „A' Waterlooi Ütközet.” — Az említett úr a' lozsi' elejére állott 's abból kihajólván jó darabig rettenetesen vagdalta a' levegőt egy nagy mezitelen pallossal; a' vagdalkozás közben szörnyítő ábrázattal nézett széllyel a' közönségre; némelykor a' lozsi' párnáján is kemény dőféseket tett. Ezt elunván a' pallost hüvelybe dugta, 's kardot rántván ezzel is mind addig folytatta a' vagdalkozást, míg két politziai tiszt bement hozzá 's parancsolta, hogy menjen-ki a' théatromból: Ő pedig mint ha nem is hallotta volna, folytatta a' vagdalkozást. A' politziai tisztok nem értvén a' tréfához a' fegyvert kivették a' keziből, de arra, hogy eltavozzék, réa nem vehették. Már most zsebkeszkenőjének 's kalapjának csóválásával töltötte idejét, 's a' zsebéből szőlőt 's narancsot révénki, csemegélt. Egy narancsot a' jádzó helyre dobott-le 's azt kiáltotta, hogy ez Wellington Hercegnekné számára van határozatva: de látván hogy senki fel nem veszi, még egyet ledobott, melly a' Herceg' Adjutánsára 's arról a' Gerceget jádzó személy' lábai' elibe esett. E' közbe gyakran tobakolt is a' tréfas úr egy arany piksistől, 's midőn Napoléont fel-lépni szemlélte, ledobta neki az arany piksist, kiáltván, hogy vegyen ő is egy szippantást. Az, a' ki a' Napoléon' Kalauzát, vezetőjét jádította, a' piksist felvette, kétszerháromszor szippantott belőle, 's azután becsületesen a' zsebibe tette, 's ez által a' nézőket nagy hahotára indította. A' tréfas úr ekkor a' maga lozsiájából a' jádzókéba által menvén, önnét nem tudja mi czéllal, a' piksist akarta-é vissza venni vagy a' hamis Napoléonnal tanátskozni, elég, hogy a' játékosok előtte megszaladtak 's a' falak mégé vonták magokat 's ő is utánok futott, 's többé nem is jelent-meg a' közönség előtt. — Ezen ember valami Gentleman lehetett.

Egy Londoni théatromon más színű és inkább boszszúságos mint nevetető dolog történt Jan. 25-dikén, melyből nagyobbára az egész néző közönség része-sült. Nem rég' irtuk, hogy Kean nevű híres játékos Cox nevű Sénator úrnak feleségével házi tilalmas barátságot folytatván, a' megbántatott férj ötlet, mint házosságrontót megperlette 's 8000 forint birságfizetésig meg is nyerte. Vége lévén a' pernek 's Kean tudván azt, hogy! ő az előtt a' közönségnek bálványa volt, bizott a' közönséghez, hogy ez ötlet a' theatromon ezen rút cselekedete után is olly elragadtatással fogja fogadni, mint eddig, de megcsalta magát; kevesen ugyan most is találtattak, kik így kiáltoztak: éljen Keán! 's kiváltképpen az elfajult aszszony személyek zsebkeszkenőjüknök csóválásával gratuláltak neki, hanem a' nézőknök nagyobb 's becsületes része füttyölt, sziszegett, 's minden mocskos szavakkal kiáltozva kikelt ellene, 's most leginkább azért boszszankodott, hogy Kean a' boszszankodókra semmit se' hajtván, hideg vérrrel folytatta a' jádzást. Sokakat az által indított Keán leginkább haragra, hogy az aszszony-ságról, a' kút maga csábitott-el 's vett reá a' roszra, a' perben a' jelen lévő közönség előtt sok rút dolgokat beszélt. A' politziai előjárók halgatással elnézték ezen egész lármát, mind két résznek, mind a' Keán mind a' Coxné' pártfogoinak megengedték kiáltozni, mint nékiék tetszett; erőszakra nem lépett senki: a' Londoni Kurir pedig az által elégitette-ki a' becsületes közönséget, hogy Keánt az ujságban jól megleckézte, azért, hogy illy botránkoztató per után illy hamar ismét ki lépni mérészlett a' théatrumra. — „

„Te megvetheted, így szoll a' Kurir, a' Közönséget, de annak még meg nem romlott érzékenységeivel illy szemérmétnül szembe nem szállhatsz. A' te ítélőszék előtt való minapi megjelenésed olyan

vala, hogy a' kün e-féle történik, annak legalább egy időcskéig el kellene magát rejtteni a' közönség elől. A' Hamlet karaktero (kinék személyét jádzottad) alatt, míg idődet barátod' feleségével tilalmas módon töltötted, néked illy tudományt adhatott volna: „Ha nem vagy va- „lamelly virtusnak birtokában, tettesd leg „alább 's t. a'“.

A' Londoni Kurir beszéll egy embernek a' Vad-népek közt történt bujdoklásáról, hanem ez nagyon szomorú játékban volt fő személy. Ennek neve Pierce; tavaly Jun. 21-dikén akasztották-fel a' Világ' ötödik részében a' Diemens földjén. Mikor az ítélőszék előtt állott, elé beszéllte elete' történeteit, a' mellyek röviden ennyiből állottak: — „

„Születtem Irlandiában Fermanaghban: 26 esztendő s koromban 6 pár csizmát lopván, elszállítatásra ítéltek 's elvittek a' nevezett földre, a' hol Bellanger nevű gazdánál azonnal szolgává lettem; 9 hónapig maradtam nálla, 's ekkor ő, mint hogy roszzul viseltem magam, a' Kormányozószéknek kezébe vissza adott. Ez ismét más szolgálatba adott, de itt is olly roszt voltam, hogy csak 16 hétig maradhattam meg 's ötven botot kaptam. Harmadik szolgálatba adván a' Kormányozó, innét ötödmagammal elszöktem az erdőkre. Három hónapok mulva, bocsanat hirdettetvén-ki, uramhoz vissza tértem, 's valami hamis írásokat készítvén ezeknek segedelmével egy kevés vagyonna szert tettem. Ezen is rajta kaptak; ismét az erdőkre szaladtam, de megtaláltak 's ekkor a' fenytő házba dugtak. Nagy bajjal 8-czad magammal innét is elszölvén, az erdőknökön 10 napig tévelyegtünk, 's olly éhségszenvedtünk, hogy ködmönünket is, a' melly valami Kangarú nevű vad borból volt-összeze rágesáltuk kinünkba. A' társaim ne,

veik ezek voltak: Dalton, Traverse, Badman, Mathews, Grenchill, Brown, Cornelius. A' tizenegyedik napon csak ötön voltunk, mint hogy Dalton, Cornelius, és Brown elhagytak bennünket. Mi ötön hosszas gondolkodás után azt a' határozást tettük, hogy sorsot huzván, a' melyikünkre az esni fog, az a' más négynek szolgáljon eledelül. A' sors Badmanra esett. En és egy társam fát szedtünk össze 's tüzet raktunk, a' más két társunk az alatt Badmant felmészárolták 's feldarabolták, egy részt megsütöttük, jó ízűn megettük, a' több részeit magunkal elvittük. De véle se értük-meg sohaig; ismét sorsot vontunk; most Mathews volt, a' hira a' sors esett; őtet is feldaraboltuk 's megettük. Az után Traverse következett, de véle könnyebben bántunk, mint hogy megsántulván 's tovább nem jöhetvén őtet sorsolás nélkül leöltük 's megettük. Már most csak én és Grenchill ketten folytattuk útunkat; a' baltát, mellyel nevezett társainkat leöltük, Grenchill vitte, 's nagyon féltém tőlle, mert némelykor nagyon csudálatos szemeket vetett reám, melyre nézve jónak tartottam megelőzni őtet. Látván egyszer hogy alszik agyba vágtam, 's a' testét feldarabolván eledelt készítettem magának. Megmaradott részeivel néhány napokig nyugodalmasan éltem. Az után csalánt 's füvet főzván azzal tápláltam magamat. Így bujdokolva valami kajbákhoz jutottam, mellyeket, mint látszott, a' Vadlakosok nem rég' hagytak volt oda, kik-től valami állatnak a' béle is maradt volt ott, 's vagy két napig azzal éltem. Nem soká a' High nevű térségekre jutottam, hol a' 48-dik Regementünknek egy csapatja állott vigyázaton, melytől megfogattam 's ismét fényítő házba küldtettem; onnét Cox nevű társammal ismét elszöktem, véle Kings nevű víznél össze veszem, őtet megöltem, húsából ettem, a' többit magamhoz vettem, 's a' nevezett ví-

zen által úsztam, de húsának többi részét, elundorodván tőlle, meg nem ettem, elvettem 's csak egy darabot tartottam-meg, hogy a' Praefektusnál magamat önként elárulván, az embernek húsát, kit megöltem vala, megmutassam, 's így én a' halált bizonynyal megérdemlem."

Török Birodalom és Sárdinia.

A' Turini Ujság közre boesátott Jan. 15-kén egy Kötést, melly a' Fényes Porta és Sárdinia között még 1825-ban Oct. 25-kén az akkor még Konstaneczinápolyban volt Anglus Nagy-követ Lord Strangford közbenjárása által eszközöltetett. A' Kötésnek valóságos, de nem környüállásos foglalata ennyiben áll: —,

„A' Király' Admirálisti Tanácsából—,

„Tudtokra legyen mindeneknek, hogy Sárdinai Király Ő Felsege a' mi Urunk 's a' Fényes Porta között az ezen munkára különösen kineveztetett Miniszterek által Oct. 25-kén 1825-ban egy Alkú kötötett 's azolta illendően ratifikáltatott is, melly által ezen két Hatalmasságok' alatt valóiknak egymás eránt való állapotjok meghatározatott, az ő tengeren vizen való kereskedések bátérségossá tétetett, 's a' Porta részéről a' Sárdinai Zászlós kereskedő hajóknak a' Fekete tengerre való bevezetés megengedetett, a' mellyet Király Ő Felsege nekünk közönségesen kihirdettni megparancsolt. Az ezen tárgyat illető Alkú következendőképpen hangzának: —,

„Istennnek nevében, Ámen!"

„Ő Felsege Felix Károly, Sárdinai Király, Szavoyai és Génuai Herceg etc. etc., 's Piemonti Fejedelem etc.; 's Ő Császári Felsege a' legnagyobb Szultán, a' legfelségesebb Ottomannus Uralkodó, a' leghatalmasabb Ottomannus Császár, sok nagy Országoknak rettenetes Ura, II-dik

Mahmud Chán Szultán, annak egyenlő ohajtásától lelkesítettén, hogy egymás közt 's alattvalójik között a' békességet és barátságot állandó talpköre helyeztethessék 's ezeket a' kereskedésnek költsönös boldogulása eránt bátorságba tehessek, jónak találtak egymás között barátsági, békességi, kereskedési és hajókázási Alkura lépni, olly módon mint ez az ő egyéb barátságos Uralkodó társaik között is fenn-áll.

„Ő Sárdinai Királyi Felsége e' végre a' maga barátjának és Szövetséges társának az egyesült Nagy Britannia és Irlandia' Királyának közbenjárásához járulván Ő Felségének jóváhagyásával a' maga Biztossává és Meghatalmazottjává Lord Viscount és Báró Strangford Percy Clinton Sydney Urat, Irlandiai Páirt, a' Bathi Rendnek a' Portugalliai torony és kard Rendnek, és sok más fényes Rendeknek nagy keresztesét, a' Nagy Britanniai Király' Titkos Tanácsának tagját 's Ő Felségének a' Fényes Portánál lévő rendkívül való Nagy Követjét 's tellyes hatalmú Ministerét —

„Ő Császári Felsége II-dik Mahmud Chán Szultán, Mehmed Aarif Affendi Beit Ruméliai volt Kadiaskert és Mehmed Kadik Reis Effendit a' Birodalom' mostani Nagy Cancellariusát, 's Mehmed Saida Effendit Ágyuzó' fő Felvigyázót nevezték-ki, a' kik meghatalmazó írásaiknak költsönös átvétele, azoknak érett megfontolása 's jó rendnek találása után, a' következő czikkelyekben megegyeztek, 's azokat aláírták:

I. Czikkely. Ő Felsége a' Sárdinai Király 's a' Fényes Porta olly barátságos Kötésre lépnek együtt, mint a' milyennel a' Fényes Porta más Hatalmasságokkal összekölttetve van, 's a' melynek ereje szerént, mint a' barátság és jó egyetértés kívánják a' Sárdinai Király' Ő Felsége alattvalóji, kereskedőji, és kereskedő hajóji,

az Ottomannus Birodalom' Státusaiba érkezvén, ezekben a' kereskedési foglalatosságot bátorságosan folytathassák 's minden oltalom és segedelem eránt bizonyosok lehessenek. Megfordítva a' Fényes Porta alattvalóji kereskedőji 's kereskedési hajóji bátorságot és segedelmet találjanak a' Sárdinai Király Státusaiban; — 2. Valamint az egyéb Európai Hatalmasságoknak kereskedő hajóji úgy a' Török és Sárdinai kereskedő hajók is három per Cent vámot fizessenek egyik a' másiknak Státusában a' magok' portékaiknak ki és bévite-
liért (kivéven a' megtiltatott és Contrebandos portékaikat) 's ezen meghatározott vámon felyül egyik rész is többet ne látvánhasson; — 3. Valamint egyéb Európai hereskedőknek szabad, úgy a' Sárdinaiaknak is megengedtetik, hogy a' Török szerzeményekből 's természetből mindent felvehessenek 's kivihessenek a' mi meg nines tiltatva 's a' mi nélkül a' Törökök magok el lehetnek; — 4. A' Török Birodalomban, hol a' Sárdinaiak kereskedést úznek ott nékiek Consuljok 's Vice-Consuljok, így a' Törököknek is, ha szükségesnek lenni gondolják Schach-Benderjek (Consuljok 's Vice-Consuljok) legyen, ahoz illő Diplomákkal 's Dekretumokkal felruházatva, az ő nemzetek béli kereskedők' ügyének folytatására; — 5. A' Schach-Benderjek, kik a' Sárdinai kikötőhelyekben lakni fognak az oda bevitedendő 's ott lerakatandó Török portékáktól, a' Török kikötőhelyekben lakó Sárdinai Consulok és Vice-Consulok pedig szint-úgy a' Sárdinai kereskedő portékáitól, mellyek a' Török kikötőhelyekbe vitetnek, vegyék-meg azt, a' mit nékiek fizetni kell, a' felállítandó Tarifa szerént; — 6. Ha a' Sárdinai alattvalóki ajtatosságból avagy útozási indulatból Jérusalemet vagy pedig valamely más Ottomannus birodalombéli helyet meg akarnak látogatni, nékiek ezen czélra Császári Ferman

adattatik, hogy szabadon és akadály nélkül folytathassák útjokat, 's minden segédelmet és oltalmat kaphassanak; — 7. Ha valamely Sárdinai alattvaló a Török birodalomban meghal, az azon helyben lakó Sárdinai Consul a' halottnak vagyonát ideig oráig által veszi a' végre, hogy azt az után a' meghalt személy örökösének kezébe szolgáltatassa. Ha ott, hol a' halál történt, Sárdinai Consul nem fog találatni, a' Kadi (helység' bírása) a' hátramaradott vagyonnak lastromát elküldi az oda legközelebb találató Sárdinai Consulhoz. (Folytatása következik)

B é c s.

Császár és Király Ó Felsege kegyelmesen méltóztatott Widow-Grádi Rukavina György Urat az Ogulini 3-dik nemzeti gyalog hatar Regiment' Obersterét az ő nevezetes érdemeire való tekintetből, mind két ágon lévő házossági maradékaival egyetemben taksafizetés nélkül Magyar nemességgel megajándékozni.

Ó Császári Királyi Felsege méltóztatott az alább nevezett Bankó Kormányozót 's az egész Bankó-igazgatást mult Jan. 20-kán maga elibe különös audientziára bocsátani 's az Intézetnek 1824-béli gazdálkodásáról való általnézést, mellyet ezek alázatossággal Ó Cs. K. Felsege elébe terjesztettek, valamint szintén az Aktziák társaságának azért való alázatos köszönet-tételét, hogy Ó Felsege ezen Intézet-hez megszűnés nélkül Fejedelmi oltalmazással viseltetni méltóztatott, nagy kegyelmességgel elfogadni.

Továbbá ezen Febr. 2-kán költ kegyelmes Határozása által a' Bankó társaság' Válosztottjainak mult Jan. 10-dikén tartott gyűlésében a' Voksoknak többsége által kiválasztott Bankó-Igazgatókat, ugymint Baró Eskeles Bernhard, Ritter Henikstein

Jó'sef, Hodosi Sina György 's Báró Sloisnigg Ferencz Urakat ezen hivataljokban megerősíteni, 's a' Báró Puthon és Gróf Fries Moritz Direktor Urak' lemondását (resignatioját) megérteni.

Költ Bécsben Febr. 6-kán 1825.

Gróf Dietrichstein

A. Nemz. Bankó-Kormányozó.

Ritter Steiner Melchior,
ennek Helytartója.

Nemes Wayna Jos.

B. Igazgató.

A' Komáromból felhozott 's másfél esztendőig egy Bécsi ispotályban mozdulás nélkül feküdt, de már gyógyulás útján lévő emberről, méltónak tartjuk még egy itt kijött tudósításból a' következő megjegyzést ide tenni: — „

„Méltó megjegyezni, hogy valamint egyéb rendkívül való szokatlan esetekben, úgy itt is találatok oly kételkedők, a' kik kétségbe hozták ezen beteg ember nyavalyájának valódiságát. 's azt csak tetetésnek lenni mondották: de ez, a' beteg körül forgolódott Orvosok' ítélete szerint csupa fundamentum nélkül való vélekedés. Ha azt a' lehetetlenséget feltennők is, hogy egy ember a' muskulusok' akarat szerént való mozgathatásának telyes birtokában megmaradván, másfél esztendőig, legkisebb helyheztetési, fekvési 's számozdulás, áhsítás, köhögés 's több e'félék nélkül tartóztathassa magát: csakugyan még se' lehetne a' felhozott kételkedés mellett soha által látni azt, hogy miként eshessék, hogy a' leghathatósabb hánytató 's lakszáló szereknék semmi munkalódása ne legyen, 's hogy a' legcsipősebb lügos ferdők, legerősebb szítató flastromok, 's a' megtüzessített vassal való érdeklés se' okozzanak egy illy gondolt tetető embernek érzékenységein legkisebb elovenülést.“

Magyar Ország.

Pestről Febrnarius' 5-dikén:

A' Nyitrai Nemes Káptalannak Kántora és Kanonokja Fő Tisztelendő Kirpelec György Úr, Januarius' 15-dikén életének 64-dik esztendejében meghalt.

Ő Császári Királyi Felsége a' Temesi Kerületben lévő Provinciális Al Commissáriust Najmájer Ignác Urat, a' Pozsonyi Kerületben megüresült hasonló Hivatatra által tenni, és helyette a' Temesi Kerületben Zsadányi és Török Sz. Miklósi Almásy Eugen Urat, előbb Temes Vármegyében volt Szolga-Birót, azután Krassó Vármegyében volt Fő Notáriust, és több Nemes Vármegyéknek Tabla-Bíráját kinevezni méltóztatott.

Fő Tisztelendő Drezmiczer József Urat, a' Győri Nemes Káptalannak Kanonokját, Mosonyi Archi-Diaconust, a' Győri Tudományos Kerületben az Iskolák és Tudományok Fő Directorává nevezni méltóztatott Ő Felsége.

Ő Császári Kir. Felsége Nagyságos Szabó Ignác Urat, Királyi Tanácsost, és közelebbi időlkben Ns. Vas Vgyének volt első Vice-Ispányát, a' Dunántúli Kerület Törvényes Tablájának Assessorává nevezni kegyelmesen méltóztatott.

T. T. Szirmai Szirmay Adám Úr, Nemes Zemplény Vármegyének Fő Notáriusa, a' Királyi Tabla Assessorává neveztetik.

Aradról: Ezen Nemes Vármegyének új Curiális Háza díszesen felkészülvén, Sz. András Havának 29-dikén Mélt. B. Wenkheim József, Csasz. Kir. Kamarás, mint alkori Administrátor, most Fő Ispán, előlülése alatt az új palotában legelső köz gyűlés tartatott annyival öröndetesebb érzések között, mennyivel az

új tagos hely újabb díszekkel volt felkészítve. Ugyan is fő helyen ékeskedik Felséges I. Ferencz Királyunknak szép képe; nem kölömben Csaszari Királyi Fő Hercege József, Országunk Nándor Ispányának képe. Tovább a' tagos falakon függenek az előbbi Fő Ispányoknak képeik, ugymint: Grassalkovich Antal, Fekete György, Almásy Pál Urak.

— Különös figyelmet gerjeszt ezen törvényes Házban Tek. Bibitsné Aszszonyagnak, mint különös jótévőnek leabrazolása. Ezeken kívül ékesítik a' palotát az utóbbi felkelő Nemes seregnel négy zászlói, mellyek a' Nemesi Rendet a' Király, a' Haza, és a' Törvény védelmezésére serkentik. A' köz öröm meghatotta szívét Tek. Peretsenyi Nagy László Szolga-Biró Urnak; különben is könnyű és kész Versköltőnek, és szokott fel-lelkedéssel, mind deák, mind magyar versekkel az innepelést még kedveltetőbbé tette.

Ugyan Aradról Dec. 11-dikén írják, hogy azon hónap első napján meghalt Tekint. Matzai Csernovits János Úr, Boros-Jenői járásnak Fő Szolga-Bírája, életének 58-dik esztendejében, kit Tudós Férfinak, szelíd Urnak, gyors Tisztnek ismértek. Az ő halálát Nemes Arad Vármegyének tagjai közönségesen fáljalják, de kiváltképpen kesergik hét gyermekei, szép és hív felesége, édes atya, és Nemes Vérései, ugymint: Csernovits Pál Királyi Tanácsos, Csernovits István és Péter Urak, és Er'sébeth. Hideg tetemei Simádon, a' Familia sírjába December 4-dikén takarítottak el. Ezen gyászos alkalmatossággal T. Peretsenyi Nagy László Úr deák és magyar versekkel tisztelto meg emlékezetét, mellyek a' temetésre egybe, gyűlt-ezernél több, mindenféle rendű személyek között kiosztattak.

A' magyar versek ezek, mellyek csak magokban is elégségesek a' Tek. Szerző Úr

könnyű vers-csináló talentumának bizony-
ságára:

Csernovits éltednek gyönyörű közepére
haladván

Mátsai név-czímjét Gyászszal övezte
SEBES!

Hét gyerek; és jó hív feleség; Testvéri
siraljak;

Fő Biránkat Mink — Atya kesergi fiát!
Nogyvenedik Telen innét; tizenöttre kelendő
Gyors Tisztsége ki hült; Hirneve fedje
porát!!

E r d é l y.

Kolozvárt Januárius' 30-kán 1825.
Ezen nap, az itteni Evangelico-Reformá-
tusokra nézve, igen nevezetes. Ugyan is
ma tartá chez békőszöntő Egyházbeszéd-
jét a' Belső Farkas-útszai Nagy-Templom-
ban, Tisztelendő Tudós Herepey Ká-
roly Úr, kinek idevaló negyedik Pappá-
tételéről, és abba lett megerősítettéséről,
az idei V-dik számú Magyar Kurírban,
említést tettünk. — Szíves lelkes öröm
fogta-el ezen szép Gyülekezetnek minden
tagjait midőn a' derék Orátor Herepey-
eket, kiknek egykori kedvelt ékesszólá-
sokat bámulva halgatta, új Pappjába fel-
elevenülni 's ismét élni szemlélteté. —

A' Szertartás fényes és szívemelő
volt. — Erdély' Református Nagyjainak,
kik a' telet itt szokták tölteni, nagyobb
része, a' népes Ekklesiá' tagjai; és sok
különvallásuak, — az elég nagy Templom-
ot, tömöttre töltötték. Minden jókat és
jelest várt a' derék Herepeyek nagy
reményű maradékjoktól, 's teljesen töltho
várakozása mindennek, midőn a' T. Tu-
dós Férjfiú, a' Sz. Pál' Titushoz küldött
Levele' I. Részé' 1 és 7-dikverseiben lévő
Leczke szerént: „Te pedig azokat

„szóljad, melyek illenek a' tisz-
„ta Tudományhoz. Mindenestől.
„fogva magadat például add a'
„jó eszelekedetekben; a' tudo-
„mányban épséget és méltógot
„mutass.“ — Két részre osztott Beszé-
dében a' Tisztá Tudományt, és a'
Jó Pap' tulajdonait, velősen, ékes
szóval rajzolta, és igazi férjfiás ékesszól-
lással adta-elő. —

Nem lessz helyén kívül, úgy véljük,
idetenni a' Tisztelt Férjfiú' közismertetéséül,
's nem kis dícséretére, hogy Familiai el-
rendeltetése és természeti hajlandósága is
Őtet egészen ezen szép pályára birtak. U-
gyanis már a' két Testvér Herepey
István és Gábor, a' magok idejekben
nevezetes Papok 's mindegyik külön Egy-
házi-kerületi Esperestek voltak. — Ist-
ván a' fenn-tisztelt Tudós Prédikátor Úr
Nagy Atyja három nagy hasznú fiakkal
ajándékozta-meg az Erdélyi Ev. Reformá-
tus Státust, kik közzül, Ádám a' N.
Enyedi Ev. Ref. Collégiumban História't és
Ékesszólást tanító Professor, János az
ittenibe K. Vallást és Ékesszólást tanító
Professor, László pedig ugyancsak itt
közkedvességet nyert Pap, voltak. Hogy
ezen három Testvérek hozták-bé kis Ha-
zánkba az Evangelicusok közzé az újabb
és jobb-ízlésű Kathédrai Beszédmódot,
közönségesen tudva vagyon. Melyik volt
közzülök nagyobb Szólmányos, bajos meg-
ítelni. Élnék ezek mais minden Jók' hálás
szíveibe, részént nyomtatott, részént kéz-
íratban lévő becses munkáikba; élni fog
János a' különösen nagy Szónak ezeken
kívül, síjába, kit mindenek; kik az Atyát
szerették és elragadó ékesenszólását bá-
multák, örömmel ismernek-el, tölle örök-
lött jeles tulajdonaiért, a' derék Atya'
méltó fiának. —